

۱۱- درود فرستادن بر حضرت آدم علیه السلام

اللَّهُمَّ وَ أَدَمُ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ، وَأَوَّلُ مُعْتَرِفٍ مِنَ الطِّينِ بِرُبُوبِيَّتِكَ وَبِكُرِّ حُجَّتِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَبَرِيَّتِكَ وَالذَّلِيلُ عَلَى
الْإِسْتِجَارَةِ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَالنَّاهِجُ سُبُلَ تَوْبَتِكَ،

خداوندا، و آدم، پدید آمده آفرینش تو و نخستین اعتراف کننده -از آنها که از گل آفریده شده‌اند- به پروردگاریات و نخستین حجت تو بر بندگان و آفریدگانت و راهنمای بر پناه جستن به عفو تو از کیفیت، و آنکه در پیش گرفت راه‌های توبه‌ات را،

وَالْمَوْسَلُّ بَيْنَ الْخَلْقِ وَبَيْنَ مَعْرِفَتِكَ، وَالَّذِي لَقَّنْتَهُ مَا رَضِيتَ بِهِ عَنْهُ، بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَرَحْمَتِكَ لَهُ، وَالْمُنِيبُ الَّذِي لَمْ
يُصِرَّ عَلَى مَعْصِيَتِكَ، وَسَابِقُ الْمُتَذَلِّلِينَ بِحَلْقِ رَأْسِهِ فِي حَرَمِكَ،

و وسیله میان خلق و میان معرفت، و آنکه به وی تلقین نمودی آنچه را که به آن از او خشنود گشتی، به منتت بر او و رحمت برای او، و باز گشت کننده‌ای که بر معصیت تو اصرار نورزید، و پیشی گیرنده در اظهار ذلت با تراشیدن موی سر در حرمت،

وَالْمُتَوَسِّلُ بَعْدَ الْمَعْصِيَةِ بِالطَّاعَةِ إِلَى عَفْوِكَ وَأَبُو الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ أُودُوا فِي جَنِّبِكَ، وَأَكْثَرُ سُكَّانِ الْأَرْضِ سَعِيًّا فِي
طَاعَتِكَ.

و توسل کننده بعد از معصیت، به طاعت به سوی عفو تو، و پدر پیامبرانی که آزار داده شدند در راه تو، و بیش از همه ساکنان زمین تلاشگر در راه طاعتت.

فَصَلِّ عَلَيْهِ أَنْتَ يَا رَحْمَانُ وَمَلَائِكَتُكَ وَسُكَّانُ سَمَاوَاتِكَ وَأَرْضِكَ، كَمَا عَظَّمَ حُرْمَاتِكَ، وَدَلَّلْنَا عَلَى سَبِيلِ مَرْضَاتِكَ، يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

پس بر او درود فرست تو، ای خدای مهربان و فرشتگانت و ساکنان آسمان‌ها و زمینت، آنگونه که حرمت‌هایت را عظیم شمرد و ما را به راه خشنودیات رهنمون گشت، ای مهربان‌ترین مهربانان.